

časopis střediska KOMPAS

2. číslo, březen/duben 2015

Už zase Velikonoce!

Leden nám zmizel za zády díky doznívajícím Vánocům a pololetním prázdninám a únor utekl tak rychle, jak to umí jen on. Každý si tedy dokáže spočítat, že musí přijít nové číslo Kompostu.

Jako před vámi leží toto nové číslo, leží před námi všemi Velikonoce. Letos připadají na začátek dubna, konkrétně se můžeme těšit na pondělí 6.4. Můžeme na Velikonoce nahlížet jako na den, kdy nemusíme do školy, nebo jako na příležitost stát se součástí dvoutisícileté tradice.

Velikonoce vlastně začínají popeleční středou. Na Popeleční středu se věřícím na čelo uděluje znamení kříže popelem. Setkala jsem se letos s paní, která s takovýmto křížem na čele přišla do obchodu a celou dobu, co jsem s ní stála ve frontě, jsem měla tendenci ji nabídnout kapesník. Popeleční středa nám odstartuje čtyřiceti-denní půst. Žádné maso! Vegetariáni všech zemí si mnou ruce, ale zkuste to vysvětlit nějak ve školních jídelnách.

A jak se začíná blížit Velikonoční pondělí, přitvrzuje se i ve zvycích! Na zelený čtvrtek musíte vstát před východem slunce a omýt se rosou, nebudete prý nemocní... Popeleční středa nám odstartuje čtyřiceti-denní půst. Žádné maso! Vegetariáni všech zemí si mnou ruce, ale zkuste to vysvětlit nějak ve školních jídelnách.

A jak se začíná blížit Velikonoční pondělí, přitvrzuje se i ve zvycích! Na zelený čtvrtek musíte vstát před východem slunce a omýt se rosou, nebudete prý nemocní... Po prodělaném zápalu plic způsobeném nezřízeným válením se po mokré trávě před panelákem sice už vás horší nemoc nepotká, ale duševní zdraví vám už nikdo neuvěří! Na velký pátek chlapi lovili ze dna potoka ústy kamínek, který pak levou rukou hodili za sebe, aby je nebolely zuby. Pokud si při této činnosti zuby nevyhlámete, rozhodně někdo přijde k úhoně v momentě, kdy se začne házet levačkou. Bílá sobota je ve znamení ohně. Z ohořelých dřev je dobré udělat křížek a odnést jej na pole, aby bylo úrodné. Dobře zkontrolujte, jestli ještě nedoutnají! Taky se uhlíky z kamen dávají za trámy domu, aby se mu vyhýbal požár. Zde kontrolujte dvojnásob pozorně.

Pokud jste si prošli všemi zvyky a přežili, vítá vás pondělní ráno. Slečny budí hlasitý zvonek u dveří a kluky touha beztrestně si přetáhnout holku proutím a ještě se naprat čokoládovými vejci.

Jedna rada na závěr: ať už Velikonoce pojmete jakkoliv, vždy se ujistěte, že víte, kde máte vejce!

OBSAH

Kroniky.....	2
Co na jaře?.....	11
Příběh Ivančeny.....	12
Velikonoce.....	13
"Lisino" Chile.....	14
A-blog.....	16
Receptíky.....	17
DIY.....	18
Ceny akademie.....	20
Soutěže.....	21
Vedoucí v plíně.....	22
Koutek poezie.....	23
Významná data.....	24

Froggy

zástupce šéfredaktora

KRONIKY

Tábor Orionu 2014

Představte si louku. Prázdnou zelenou obdélníkovitou louku, která se mírně svažuje a je obklopena lesem ze tří stran a štěrkovitou cestou ze strany čtvrté. Teď do vrchní části této louky zasadíte malou dřevěnou chátrající boudu a pár týpků, co se do ní snaží dostat. No a už zjistíte, že si nemusíte nic představovat, ale že máte před očima každoroční začátek července, kde se snažíte z krásné prázdné louky udělat krásné skautské tábořiště. Když nad tím přemýšlím, tak si nedovedu představit, že bych někdy začátkem července nebyl jedním z týpků dobývajících se do podezřelé budovy. Pravda, občas jsem týpek, co se nedobývá, ale z bezpečné vzdálenosti radí a směje se, ale každopádně začátek července je kompletně spjat se stavěčkou tábora.

Přece jen bylo s letošní stavěčkou spjato pár prožitků a vjemů, které si (pokud jste tam nebyli) asi nevybavíte, a tak se vrátíme k rozvíjení naší představivosti. Přestavte si tu starou známou louku a nechte na ni týden v kuse svítit slunce. Ve vaší mysli by tak měla vzniknout představa louky suché, což pak znamená, že nemusíte stavět v holínkách a avie dokáže dojet přes louku až kam potřebujete. Tudiž nemusíte všechny věci tahat přes celou louku ručně a navíc ony věci zůstanou suché. No a pak si ještě vezměte, že louku nikdo měsíc nesekal a tak je třeba si představit jednoho vyčleněného týpka s kosou, který se s ní celý den snaží sekat. Nutno podotknout, že některé slabší povahy (zato však inteligentnějšího charakteru) zbaběle vyměnili kosu za křovinořez. Jinak probíhala stavěčka klasicky. Přijelo se, vyházelo se z avie, vynosily se podsady z kuchyně, postavily se dva hangáry a šlo se spát, protože toho měli všichni plné zuby. Druhý den už začala pohodička a dokonce přijel i šéf stavěčky, Bulďa. Co se za druhý den stihlo? Vlastně kromě pár partiček magiců nic moc, protože se nikomu nic nechtělo dělat, ale známá dvojka Hedý-Peť a si kopali latríny (kdyby jednu, ale hned tři vykopali, hamouni), Bagr se učil stavět kamna (a díky tomu jsou v Čáslavicích již kamna pevná) a zbytek se tak rozdělil mezi stavbu podsadových stanů a vybavování hangárů. Co se dělo třetí den stavěčky si již moc nepamatuji. Předpokládám, že to bude tím, že jsme se flákali ještě víc. On se totiž zase potvrdil typický zákon práce Orionu, kdy se i přes vysoký počet pracantů a málo práce nic nestíhá.

No a byl tu čtvrtý den stavěčky a tím pádem i první den tábora. Zatímco se dodělávali poslední úpravy, napochodovala do tábořiště banda odvykačů závislých na elektronických spotřebičích. No a začalo zabydlování. DSCN5678Přitom se nedalo nevšimnout poněkud velkého prostoru pro ne zas tak moc lidí. Tábořiště se totiž stavělo s ohledem na další tábory, které tu pak byli po nás, a tak jsme se trochu ztráceli (ale byl to docela luxus mít celý stan pro sebe. Popřípadě týpko jen pro sebe). Poté přišel na řadu jeden zajímavý člověk. Sir Samuel Bulďa Elánus, velitel

Ankh-Morphorské městské hlídky, nabíral nové členy. A světe div se, všichni měli zájem se do ní přihlásit. A všem se to povedlo a mohli tak složit slavnostní přísahu včetně všech formálních náležitostí a v Ankh-Morphorku vznikly čtyři nové strážnice. A byl tu první táborový večer a slavnostní zahajovací oheň plný uvítání, zpěvu a kouře (ze dřeva samozřejmě).

Ráno konečně mohl začít správný táborový život. Budíček od Grga a rozcvička, která nabrala nových rozměrů, neboť letos měl každý na výběr ze tří možností, jak po ránu protáhnout své tělo a mysl. Dopoledne se ještě dodělávali všelijaké vymoženosti do našich obydlí a odpoledne se to mohlo pořádně rozjet. Byla tu první akce našich nových hlídkařů a zasvěcení do detektivní činnosti. Úkolem bylo vyřešit co nejvíce případů, které se staly v ulicích města. Zatím samozřejmě žádná vražda ani spiknutí, jen takové malé hloupůstky. Třeba tu bylo podezření na pana Kolíka Deiva Aťsepicnu, že prodává nekvalitní výrobky nebo Havelock Vojtál Vetinari se snažil přijít na to, kdo ho pomlouvá a pak tu byl taky pochybný Mrakoplaš, u kterého se našla velmi podivná kniha. Když ji však Elánus otevřel, nic v ní nebylo. Nevím, proč kvůli tomu tak Mrakoplaš vyváděl.

A bylo tu pondělí a všechno bylo v Kelu. Konkrétně celé město bylo v Kelu. Stává se vám, že se někdy probudíte na jiném místě, než usnete? Tak možné to asi je, ale usnout na strážnici v Ankh-Morphorku a probudit se na strážnici v Kelu (i když technicky vzato pořád v Ankh-Morphorku) je trochu pochybné. Jak se to přihodilo nám naštěstí dokázal vysvětlit Kvestor Michal z Neviditelné university. Tento divný pán ve špičatém klobouku nám vysvětlil, že po včerejším otevření pochybné knihy z ní byla vypuštěna zaklínadla, která nás vždy přenesou na nějaké pěkné místo na Zeměploše. Kupodivu tento pán i věděl, co je třeba udělat pro zastavení tohoto skákání v prostoru. Stačí jen zopakovat kouzlo a napsat ho zpět do knihy. No a tak naši noví členové městské hlídky neřešili vraždy, ale hráli si na mágy.

V úterý jsme se objevili na okraji plochy. Kupodivu nikdo nebyl dostatečně nešikovný, aby přes okraj přepadl. Pak se ale zjistilo, že někdo přepadnout musí, protože naše zaklínadlo je zapsáno na ocase A'tuin. Naštěstí přišel jeden chytrý pán (na ty chytré pány jsme měli docela štěstí) a věděl přesně, co je třeba na sestavení skafandru k výpravě přes okraj. Sice získávání součástí skafandru vyžadovalo trochu agresivního boje, ale stálo to za to.

Písek. Středa byla ve znamení písku. Být místním klačským domorodcem v poušti a zjevit se mi tu přes noc město, asi by to se mnou seklo. Oni však byli z jiného těsta a tak na nás zaútočili. Vše se ale rychle vysvětlilo a navíc jsme prokázali velké dobrodiní a rozhodli se pro místní sehnat vzácné suroviny. Nic jiného nám vlastně nezbylo, bo jinak by nám pak neukázali námi hledané zaklínadlo. A tak se šlo na výlet.

Jsou místa, kde by jste se vážně objevit nechtěli. Třeba takový Überwald. A to ještě přímo do bojiště mezi upíry a vlkodlaky. Ovšem i s tímhle si hrdinní hlídkaři poradili. Zatímco starší důstojníci a další obyvatelé města šli shánět zaklínadlo do okolí, zůstalo na mladších vojensky ubránit a ekonomicky zajistit chod města. Více se tradičně kladl důraz na defenzívu a pak není divu, že se zapomíná na funkce některých ekonomických budov. Tak se může stát, že se bijí vlkodlaci s upíry přímo v ulicích města a hlídka je naprosto bezmocná. A to k tomu ještě musí dávat pozor na bláznivého dědka, který mívá takové nápady jako jít se koupat uprostřed bitvy.

No ale vše dobře dopadlo, nikdo nebyl pokousán a bláznivý dědek si vzpomněl na znění zaklínadla. Pak jen uklidit město po bitvě a čekat, co přijde zítra.

Pátek byl, co se místa náhodného skoku v prostoru týče, velice příznivý. V Omnii nás uvítali přímo božsky. Na naši počest uspořádali velké hry se spoustou disciplín, které si mohl každý člen hlídky vyzkoušet. Závěrem pak byl oheň se švédským stolem. Nikomu přitom nevadilo, že na výběr je jen chleba, špekáček a těsto.

A tak to pokračovalo dále. Na Vyvažovacím Kontinentě jsme pomohli zvolit novým císařem lidem milovaného Olgana Dělníče, v horách Beranní hlavy jsme pomohli čarodějkám a pak se objevili u elfů. Ti opět nezklamali a prokázali svoji národu sadistických pomstychtivých a krvelačných bytostí. Měli z nás druhé Vánoce, když nás přinutili bojovat pro svou radost mezi sebou. Ale mi jsme si to také užily a vytvořily tak druhé pokračování hry s názvem

Enemy Territory – Operation Discworld. Tentokrát šlo o dobývání bunkru opět s nutností využít co nejefektivněji týmové role. No a příště si budeme dávat pozor na granáty.

Poslední místo, kam nás magická kniha zanesla, byla Smrtova říše. Znáte Smrtě ne? Takový černobílý chlapík s kosou, který ví vše, ale občas něco nechápe. Bohužel však Smrt nebyl doma a tudíž nám nemohl zaklínadlo dát. Sehnání tohoto zaklínadla zabralo hlídkářům celý den, který strávily na cestách při hledání Bel-Shamotova chrámu, ve kterém byl Smrt držen. Bylo tedy nutno se do chrámu dostat, nepadnout do žádné pasti a pak přemoci bandu náboženských fanatiků. Ovšem v tu chvíli se objevil sám Bel-Shamot a hlídkáři museli urychleně přijít na to, jak se s ním vypořádat. Rychle byli sesbírány artefakty po celém chrámě a rituálně spáleny, což s tímto krvelačným bohem seklo. A pak jen prohledat chrám ve snaze najít poklad. Na těle Bel-Shamota byly nalezeny jisté klikyháky, dle kterých bylo naznáno, že je třeba hledat v lese s lopatkou v ruce. V již pokročilém večeru tedy vyrazila každá strážnice do lesa vyzbrojena baterkami a polní lopatkou a hledala správné místo.

Dle své barvy pak každá strážnice našla svůj svítící strom a mohla začít kopat. DSCN6324 A ejhle, nikde nic nebylo. To však nikoho neodradilo a brzy každá strážnice našla druhý svítící strom své barvy. A ejhle, opět se nic nevykopalo. A tak již velmi morálně pokleslí hlídkáři došli ke svému třetímu stromu a již na třetí pohled naznaly, že tady před nimi již někdo kopal. A tak se morálka vrátila a po třech chvílích byla na světě nová oddílová trička (ještě bych vám mohl vykládat pohádku o tom, jak se tato trička dostala na tábořiště, ale to by bylo na déle).

A pak tu byl poslední celý den tábora, kdy už však Ankh-orphork byl v místě Ankh-Morphorku a ne na místě, kde nemá co dělat. Ráno se dospávalo, poté odpočívalo a později se začalo balit. Večer jsme se rozloučili u slavnostního ohně a zadoufali, že za rok se na táboře zase všichni sejdem a pokud možno i ve větším počtu.

Svišť

Tábor Lynxu 2014

První den jsme přijeli vlakem do Třebíče, kde jsme také zůstali na místní krásné velké klubovně. Tam jsme se seznámili s Rychlými šípy. Rozdělit jsme se do 4 týmů a v těch týmech jsem se měli dostat na tábořiště. Na tábořišti nás zastihla velká bouřka, tak jsme se krásně vosprchovali (nedobrovolně). Další den jsme potkali poprvé Vonty, a taky jsme našli jejich vontskou kroniku. Díky ní jsme znali historii Vontů, ale co bylo dřív?

To jsme se dozvěděli díky Tleskačově deníku. Tleskačův deník nám řekl mnoho. Řekl nám, že Tleskač měl kolo, které dokázalo létat. Dokonce ho i sám navrhl a v ježkovi, který byl zavřený v kleci, byl jeho plán uschován. A tak jsme chtěli najít ježka.

V půlce tábora jsme potkali Losnu, byl to vůdce jedné ze stran, která bojovala o velké Vonství, nadvládu Stínadel. On také chtěl ježka v kleci, a tak nám pomohl se dostat na Vonskou radu a taky nám prozradil, kdo ho drží - Široko. A tak jsme se ho snažili dostat. Povedlo se nám to až na druhý pokus... Poprvé nám zdrhl - plantážník. Měli jsme ježka, ale ten se nám záhadně ztratil - ukradl ho otec Mažňáka - náš nepřítel. A tak jsme na konec museli toho plantážníka sledovat a překazit mu plán. A to se nám také povedlo. Losna se nám poté odměnil - oddílovými šátky.

Tábor byl moc super a už se těšíme na další. :)

Lukáš

Bruslení 17.1.

Jednu lednovou sobotu se sešli asi tak skoro všichni ze střediska, kteří měli doma alespoň kus brusle. Vzhledem k zatažené obloze a zimě všude kolem byla tak vysoká účast opravdu překvapující. O to více byli všichni zděšeni, když jsme prvně ušli ledovou plochu, kterou jsme měli pronajatou jen pro nás a kde se měli následující dvě hodinky dít ledové veselice. Naštěstí se však ukázalo, že jsme skladní a na led se vlezli, dokonce jsme se mohli i pohybovat v malých kruzích. Po pár "změnách směru" začali tři dobrovolní detektivové pracovat na rozřešení zapeklitého případu - přímo na ledové ploše umírali lidé; vrahové disponovali účinnou zbraní - mrkáním. Po odhalení záškodníků pak jednotlivé družiny nacvičily a následně předvedly často velmi originální krasobruslařské sestavy, na závěr vystoupily dokonce i Nikolčí vedoucí. Nezbyvá než doufat, že i příští zimu bude aspoň trochu mrazu - jinak se můžeme jít klouzat.

Bulda

Halový ufobal 2015

Letošní halový ufobalový turnaj proběhl 25.1. v Jedovnicích. Z důvodu malého hřiště nemohlo hrát více týmů naráz, tudíž byla kapacita omezena a nakonec se turnaje zúčastnilo 9 týmů – 8 brněnských a jeden pražský. Členové našeho střediska se alespoň po jednom objevili v 5 týmech, avšak první místo bohužel nepatřilo žádnému z těchto týmů. Získal ho totiž tým Epix ze 6. střediska „A je to!“. Druhé místo patřilo týmu Tamara a třetí Hraně. Avšak jeden titul naše středisko získalo: Bobek získal ocenění za nejlepšího brankaře turnaje se čtyřmi z devíti hlasů!

Díky stísněným podmínkám měl turnaj komorní a pohodovou atmosféru, na tribunách probíhal neustálý pokec, neboť pauzy byly opravdu zdlouhavé. Díky tomu byl turnaj relativně nenáročný a s minimem zranění. K dispozici bylo spoustu občerstvení (párky, tousty,...) a samozřejmě grena.

Doufáme, že příští rok bude větší prostor, dorazí víc týmů a pořádně si zahrajeme. Už se těšíme na další ročník.

Michal a Káně

Roverský Vozembouch

Dne 7. února proběhl Roverský Vozembouch, ten samý Vozembouch, který znáte, ale je zároveň určen především roverům a dalším vedoucím.

A jako každý rok i letos naše středisko vyslalo zástupce, kteří se skautské pěvecké soutěže zúčastnili. Jak dětský Vozembouch, tak i ten roverský má nějaké téma, na které má každá skupina předvést nějakou píseň. To letošní bylo píseň z muzikálu.

Celkově vystoupilo 7 převážně skautských skupin, které hodnotila pětičlenná porota složená z hudebně nadaných či vzdělaných lidí (nebo alespoň takových, kteří hudbu mají rádi a sami se nějakou hudební činností zabývají). Celým programem nás provázela dvojice moderátorů, která se snažila nervózní účastníky rozesmát a pobavit i přítomné publikum.

První účinkující skupina se jmenovala Pivní pěna, tříčlenná skupina z 12. střediska. Další byly na řadě zatím neznámá skupina, účastnili se též kluci i holky z 6. střediska „A JE TO“, skauti s Bystrce, a v neposlední řadě i dvě skupiny se zastoupením našeho střediska. První vystoupila skupina **PANIKA** složená z řad Niky s Buldrou a Standou. Poslední vystoupila skupina **Registrovaní**, kde zahráli a zaspívali Grg s Michalem. PANIKA si jako tématickou píseň zvolila árii z Bídníků *Do you hear the people sing* a Registrovaní zaspívali *Výtah nejedí z muzikálu Šakalí léta*.

Po vystoupeních všech skupin přišlo na řadu vyhlášení pořadí. Panika byla vyhlášena na 4. místě a Registrovaní se umístili na krásném 3. místě. Všem zúčastněným gratulujeme. :)

Po soutěžní části proběhla večerní část programu, konkrétně koncert 4 mladých nadějných brněnských skupin. První zaspívala vokální skupina MINIMINY, pak následovala skupina Shipwreck. Po kratší přestávce se představila čistě holčičí kapela Naslouchej mandarinkám a celou přehlídku završil band 8 topinek.

Záznamy z vystoupení, foto a veškeré další informace ke všem uplynulým ročníkům můžete nalézt (nebo v budoucnu naleznete) na webových stránkách <http://vozembouch.skauting.cz/roversky-vozembouch/>.

Příští rok jste všichni srdečně zváni, tak se nebojte a přijďte se zúčastnit!!!

Pokud se chcete, na nějakou z kapel podívat, tady jsou odkazy na jejich stránky a písničky:

MINIMINY - <https://www.facebook.com/miniminy.cz?fref=ts>

Shipwreck - <https://www.facebook.com/shipwreckpunkrock?fref=ts>

Naslouchej mandarinkám - <https://www.facebook.com/pages/Naslouchej-mandarink%C3%A1m/435296773198513?fref=ts>

8 topinek - <https://www.facebook.com/8topinek?fref=ts>

Rukodělky 13.2.

Letos byly rukodělky na ZŠ Antonínské. Sešlo se nás poměrně dost, i Lynx měl slušnou účast. Akce proběhla naprosto v tradičním duchu, takže jste si za hotový výrobek mohli dojít na bar pro pití nebo si v průběhu pustit nějakou pěknou píseň z Deivova jukeboxu. Pro dokreslení tvořící atmosféry a představení pár výrobků je tu spousta fotek.

Jaráky 2015

Přes Jaráky se z nás stali gangsteři a propadli jsme se do útrob Liberecké mafie. Jelikož velký BOSS chtěl jít do důchodu, potřeboval nové nástupce. Rozdělili jsme se tedy do dvou gangů a začala nová rivalita mezi Drago Pierem a Drago Fabiem. Každý mafián musí mít svou zbraň a to byl základ naší celojarákové hry jménem lžičkovaná.

Celý týden jsme byli podrobeni zkouškám, aby velký kápo zjistil, zda jsme hodni toho, stát se jeho nástupci. Asi největší z nich byl výlet na vrchol Ještědu, což byl úkryt pašeráka. Do cíle cesty nás hnala touha získat předmět, jež po nás chtěl kápo. Byly to jeho oblíbené vícezrné chlebíčky.

Abychom převzali vládu nad městem Liberec, museli jsme zkorumpovat hlavní politiky. Nakonec se nám to povedlo s tím, že úspěšnější bylo Drago Fabio.

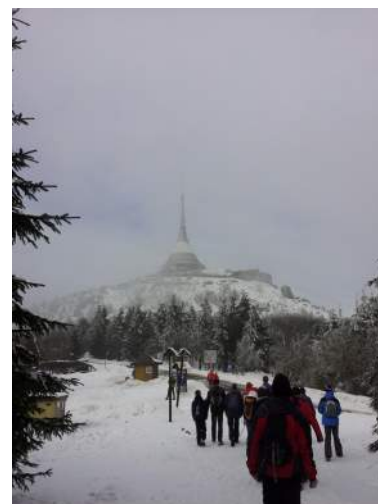
Mimo mafiánských bojů jsme také jezdili lyžovat na sjezdovky pod Ještědem, což jsme měli kousek od místa ubytování. Některé dny byly lepší, jiné horší a pokaždé jsme ze svahu odcházeli spokojeni a značně unaveni. K odpočinku nám posloužili workshopíky, kdy jsme mohli hrát deskovky, vyrobit si vlastní hopskulku nebo poskládat hlavolam – kostičku.

Ve středu jsme se také vypravili do libereckého Bazénu (neplést s aquaparkem ;-), kde jsme se dvě hodiny ráchali ve vodě a jezdili na tobogánech. I když nás bylo jen 7 dětí a k tomu se zde vystříдалo 16 vedoucích, tak jsme si Jaráky úžasně užili a příště se jede zas. :-)

velký kápo se svojí ochrankou

Holky z Niky

výprava na Ještěd

Večer policie vyšetřuje, jestli nepřechováváme něco nezákonného. Ups, máme chlebíčky...

Až zjistíme, kdo nás práskl, uděláme s ním krátký proces!

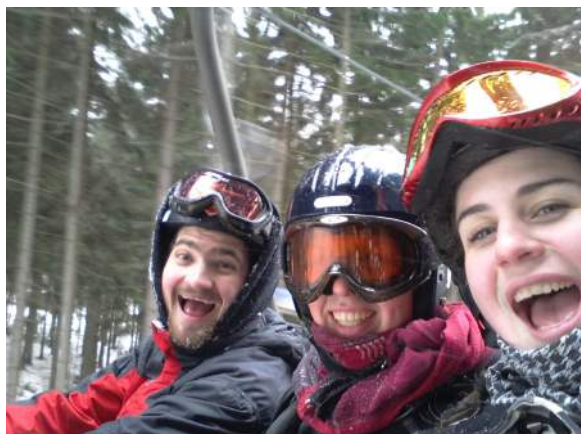
mafie v Casinu...

*Drago Fabio se svojí zaslouženou výhrou!
A Mara se svým ananasem za nejvíc zabitých
lidí ve lžičkované.*

Náš bowlingový tým Drago Piero na 2. místě.

A opravdu sjezdujeme!!

Co na jaře?

Intercamp 2015

A protože do redakce dorazilo více příspěvků týkající se této mezinárodní akce, podívejme se na ni hned dvěma pohledy ;).

Jak asi většina z vás ví, tak i letos, stejně jako každý rok, čeká na skauty z různých zemí světa akce nazvaná Intercamp, tedy mezinárodní víkendová akce pořádaná každoročně pro skauty a skautky od 11 do 16 let. Tato mezinárodní akce, která umožňuje setkávání skautů z různých koutů světa, je pořádána již od roku 1966 a zatím nebyl vynechán jediný ročník. Tato akce se však od velkých celosvětových jamboree neliší pouze svojí každoroční tradicí (celosvětové jamboree probíhá jednou za čtyři roky), ale také typem účastníků, pro které je akce připravována. Kapacita Intercampu bývá zpravidla nastavena na dva až tři tisíce účastníků z několika konkrétních zemí světa. V poslední době to jsou Amerika, Belgie, Británie, Kanada, Dánsko, Francie, Německo a Česká republika.

Tento ročník se bude odehrávat v květnu (konkrétně od 22. 5. 2015 do 25. 5. 2015) v okolí polského města Nysa, které můžete na mapě nalézt asi 20 kilometrů od českých hranic. Na akci bude připravena spousta netradičního a zajímavého programu, ale hlavně zde budete moci potkat spoustu nových přátel z různých zemí světa a třeba se dozvědět i něco o tom, jak funguje skauting jinde. Ti, co mají v plánu na letošní ročník Intercampu jet, se mají tedy rozhodně na co těšit. Zajímá-li vás o akci něco víc určitě se zeptejte někoho, kdo již na intercampu byl, nebo se můžete podívat na www.intercamp.info.

Vojtál

Letos se bude konat v polském městě Nyse, která leží skoro na dohled od českých hranic. Naše středisko se této akce opět letos účastní, jak se už pomalu stává tradicí, a pojedje rozmnožit tamější početné řady českých skautů. Intercamp se letos bude konat od 22. do 26. května, tzn. od pátku od rána do pondělí do večera. Všechny účastníky čeká nejen bohatý program samotného Intercampu, na kterém se podíleli skauti z celého světa, ale i návštěva některých slavných polských a českých památek a atrakcí. Já sama jsem na Intercampu byla třikrát a letos pojedu znovu, a pokaždé jsem si to skvěle užila. Takže se neváhejte přihlásit a přidat k naší české výpravě!

Žabka

Příběh Ivančeny

Ivančena se stala poutním místem, kam každý rok míří stovky lidí uctít památku padlých skautů a připomenout si obraz statečnosti, přátelství a odhodlání.

Psal se rok 1945 a druhá světová válka se sice blížila ke svému konci, nicméně boje stále probíhaly a nic nebylo jasné. Gestapo bylo všude. Ostravští roveři neváhají a přidávají se na stranu beskydských partyzánů. Jejich pomoc spočívala hlavně v pašování potřebných zbraní, surovin a předávání informací. Za účast v protinacistickém odboji nakonec zaplatili životem. V den svátku všech skautů, tedy 24. dubna, byli popraveni gestapem na židovském hřbitově v polském Těšíně.

Historie samotné mohyly se začíná psát 6. října roku 1946. Oddílová rada ostravského 30. oddílu vedena Slávou Moravcem se rozhodla uctít památku svých kamarádů Vládi Čermáka, Vládi Pacha, Milana Rottera, Quido Němce a Otto Kleina a také dalších třinácti skautů padlých v protifašistickém "Odboji slezských junáků" a v tento den vztyčili na úpatí Lysé hory jednoduchý kříž. Kolem kříže se začali postupně vršit kameny, které skauti a kolemjdoucí přinášeli jako symbol uctění památky, a začala tak vyrůstat mohyla. Každý rok se kolem 24. dubna, dne, kdy se oslavuje patron skautů sv. Jiří, pořádají hromadné výstupy k mohyle a skauti z celé republiky i Slovenska si tak připomínají její význam. V sobotu v pravé poledne vždy na vrcholu zazní česká i slovenská hymna. Stejně jako před lety, i dnes každý přinese kámen nebo kamínek ze svého kraje či jiného kouta světa a přispěje tak k symbolice celého místa, kterou má nepochybně i dnes.

Mohyla na Ivančeně se stala symbolem vlastenectví, skautské nezdolnosti a přátelství. Do roku 1989 byla také symbolem odboje proti nesvobodě. V době totalitního režimu byly blokovány hromadné výstupy bezpečnostními silami včetně STB a shromáždění doprovázela represivní opatření.

Dnes mohyla zabírá asi 40 metrů čtverečních a 195 metrů krychlových a sahá do výšky 4 metrů. V poslední době se kameny sesouvají a mohyla se rozpadá, ale plány rekonstrukce jsou již v plném proudu.

Závěrem už je snad jen třeba zmínit, že každý skaut (a ne nutně jen ten!) by měl alespoň jednou vystoupat nahoru a připomenout si, že proti bezpráví je třeba bojovat!

Pokud se chcete dozvědět více informací jak z minulosti tak současnosti Ivančeny, navštivte tyto webové stránky : <http://www.ivancena.cz>

Velikonoce

Velikonoce jsou jedním z největších svátků v křesťanském náboženství. Připomeňme si alespoň v pár slovech jejich tradici a historii.

Velikonoce jsou jedním z největších svátků v křesťanském roce oslavující z mrtvých vstání Ježíše Krista umučeného na kříži. Staly se pohyblivým svátkem. Slaví se první neděli po jarní rovnodennosti a úplňku měsíce.

Velikonoční neděli předchází Květná neděle, kdy vstoupil Ježíš Kristus do Jeruzaléma oslavován davem lidí. Na Zelený čtvrtek naposledy večeřel se svými učedníky. Při večeři ho zradil Jidáš. Ze čtvrtka na pátek byl mučen a na Velký pátek na vrchu Golgotě ukřižován. Na Bílou sobotu Ježíš Kristus odpočívá v hrobě. Na Velikonoční neděli vstal z mrtvých.

V lidové tradici se zachovaly různé zvyky související s oslavami probouzející přírody jara. Na Červené pondělí pomlázka jako symbol předávání síly, zdraví, svěžesti mladého proutku, malování vajec jako příslib krásy života, pečení beránka a tak dále.

JEDNOTLIVÉ SVÁTEČNÍ DNY VELIKONOC:

(starší: Modré pondělí a Šedivé úterý)

Škaredá středa - vymetávání komínů

Zelený čtvrtek - jezení nějakého zeleného jídla (špenát, kopřivy...)

Velký pátek - nesmí se hýbat se zemí a drží se půst

Bílá sobota - velký úklid, chlapci pletou pomlázky a děvčata malují vajíčka

Velikonoční neděle - také Boží hod velikonoční, největší svátek celého liturgického roku, jedení posvěcených pokrmů

Velikonoční (Červené) pondělí - šlehání děvčat pomlázkou a obdarovávání chlapců vejci (za vyšlehání)

"Lisino" Chile

Chilská republika je přímořský stát ležící v jihozápadní části Jižní Ameriky. Hlavním městem je Santiago de Chile a úředním jazykem španělština.

Byla jsem oslovena, abych se s vámi podělila o zážitky ze svého pobytu v Chile, kde jsem minulý rok studiem a cestováním strávila šest měsíců. Je toho strašná spousta, co by se o Chile dalo napsat, ale protože vás nechci zahlcovat zbytečnými informacemi, tak se zaměřím na to, co mě osobně zaujalo a překvapilo a snad to bude trochu zajímavý i pro vás. A pokud vás bude zajímat cokoliv dalšího, tak se neváhejte ptát osobně ;).

Často se říká, že u nás jsou lidi hrozně protivní a odtaziti a že všude v zahraničí je to lepší. Asi to tak nebude všude, ale pro Chile to rozhodně platí. Všichni místní jsou neuvěřitelně milí, usměvaví a ochotní vám se vším pomáhat, což je pro cizince, který se najednou ocitne sám na druhé straně světa, úplně super. Dobře to dokládá třeba moje zkušenost z prvního týdne, kdy jsem v centru města čekala na svoje spolužáky a přišli ke mně dva policajti. Trošku jsem se vyděsila, co jsem provedla, ale ukázalo se, že chtěli jen vědět, jestli nepotřebuju s něčím pomoci a upozornit mě, abych si v centru hlídala věci před zlodějem a skončilo to tím, že se chtěli společně vyfotit (foto jako důkaz :)).

Méně pozitivním typickým rysem chilanů (a asi všech latinoameričanů) je, že jsou neuvěřitelně nespolehliví a nedochvilní. Třeba vyučovací hodiny některých profesorů sice oficiálně začínají v osm, ale všichni vědí, že dřív než o půl deváté tam vyučující nebude a tak jsem tam ze začátku vždycky seděla sama, než jsem se naučila, jak to funguje. Ještě horší to pak bylo se setkáními se spolužáky na společných projektech, který většinou dopadly tak, že já jsem přišla včas (alespoň ze začátku), moje spolužačka z Francie zhruba o půl hodiny později a zbylí chilští spolužáci s ještě větším zpožděním nebo vůbec.

S tím souvisí taky to, že jsou tam lidi dost líní a přestože žijou půl hodiny cesty od absolutně nádherných hor, tak tam spousta z nich nikdy v životě nebyla. Asi jediný sport, který je v Chile (a v celé Jižní Americe) nesmírně populární je fotbal, i když se mu většina lidí věnuje spíš jako diváci. V době, kdy jsem tam byla, zrovna probíhala kvalifikace na mistrovství světa, což vedlo k tomu, že se všichni chilani úplně zbláznili. V průběhu zápasů národního týmu bylo možné poznat

každý gól z neskutečného řevu, který byl slyšet v celém městě a aktuální výsledky hlásil dokonce i řidič v metru. Samotnou kvalifikaci pak oslavovaly tisíce lidí celou noc a skončilo to pár zapálenýma autobusama a zásahem policie, jako každá významnější událost v Chile :).

Alto de Vizcachas (oblast na úpatí And pár minut cesty od Santiaga, Chile)

Kromě místních lidí vás ale v Chile na první pohled zaujme něco jiného a to naprosto úžasná příroda. Vzhledem k tomu, že se celý stát táhne přes území dlouhé přes 4000 km, tak tam najdete snad všechny přírodní útvary (nevím, jak líp to nazvat), které vás napadnou – pouště, hory přesahující 6000 m.n.m., lesy tak jak je známe u nás i pralesy, oceán, suché stepi, sopky (a taky tam s velkou pravděpodobností zažijete nějaké menší zemětřesení), a asi nejnavštěvovanější oblast – Patagonii se spoustou ledovců a ostrůvků na úplném jihu jihoamerického kontinentu. A protože tady popis zdaleka nestačí, tak na závěr přidávám několik fotek z mého cestování po Chile (a Argentině a Bolívii, protože tam je to taky krásný :)).

NP Torres del Paine (Patagonie, Chile)

Ledovec Perito Moreno (Patagonie, Argentina)

Valle de la Luna/Měsíční údolí (poušť Atacama, Chile)

A - b l o g

Valentajn

Dlouho jsem přemýšlela, o čem bych tak psala. Napadla mě spousta věcí, ale nakonec jsem se rozhodla pro nám všem moc dobře známý Valentýn, který neochvějně provází měsíc únor. Nebudu tu psát věci typu: „Jak nejlíp strávit Valentýn“ a ani psát, jak je to stupidní svátek. Spíš bych se s vámi chtěla podělit o své myšlenky a pocity, které to ve mně vyvolává. Tak tedy do toho.

Předpokládám, že všichni moc dobře víme, co Valentýn je, co obnáší a kdy ho vlastně slavíme. Na úvod bych snad jen chtěla říct, že jsem k tomuto dni měla velmi negativní postoj z mnoha důvodů, ale je třeba přiznat si, že lidi jsou prostě taková a potřebují vidět v obyčejných dnech něco víc, aby to nebyla pouze řada šedivých dnů. Myslím, že je to hlavně naše vlastnost slavit cokoli, abychom se vymanili z rutinních povinností.

Vím ze zkušeností z rozhovorů s ostatními, že hlavní důvod, proč se jim Valentýn AMOR nelíbí je fakt, že to není ryze český svátek. Určitě jste i vy slyšeli: „Ale máme přeci Máj!“ Přiznejme si, že americké zvyky a tradice se rozrůstají enormní silou po velkém světě a bojovat proti tomu tak, že to odmítneme slavit, je, myslím, vcelku zbytečné.

Druhou věcí je samozřejmě komerce. Upřímně musím říct, že tohle vážně štve i mě. V den, co skončí 'Vánoční období', nákupní střediska ihned vymění stromečky a dárky za tony a tony srdíček, pusinek a přáníček jak v sortimentu, tak ve výzdobě. Není obchodu, kde by neprodávali něco 'přesně pro vašeho milého na Valentýn!' A je to všude a je to úporný. Nevím jak vy, ale už čistě z principu bych si v životě nic s nápisem I<3U nekoupila.

Na tohle bych chtěla navázat dalším bodem a to je ten, že když jste bez partnera, je to docela vytáčejší. Prostě není absolutně možný jít 14. února po Petrově a nenarazit na líbající se pár. I normálně, když tam jdete, tak jsou skoro na každém kroku, ale tento den je pro tuto aktivitu jako stvořený. A to nemluvím o kinech:).

Proč je to vlastně tak důležitý den? Krásný den si přece můžete udělat vždycky. Jenže to je to. Ono je hrozně jednoduchý jít do kavárny, kde je všechno romantické a nachystané, pak jdete po ulici a všechno je jako obrovský růžový marshmallow. Nemusíte se starat o to, aby váš protějšek byl spokojený, je to ta celková atmosféra, která ji/jeho dělá šťastnou/ným. Z těchto důvodů chápu, proč se to lidem tak líbí. Je to den, kdy se všechny sladké a romantické věci dají prostě hodit na to, že je to dovoleno.

Mluvila jsem teď hodně o těch z vás, kteří nejste k Valentýnu úplně příhodně nakloněni, proto teď dám šanci i možnosti tomu, že tento svátek někdo opravdu s vášní slaví. Chápu, že argument: „Ale vždyť je Valentýn!“ vždy u každého zabere.

A hlavně to okolí.. Všude kytky, šperky, srdce.. Paráda.

Přes všechny body si myslím, že tento den značnou mírou přeceňujeme. Je přece jedno, jestli je 30. nebo 14. Hlavně, když ten den strávíte spolu.

Receptíky

Sušenky z ovesných vloček

Udělejte radost sobě i druhým! Tyhle sušenkové hrudky jsou sladké, dobré a zvládne je opravdu každý :-)

Ingredience

1 hrnek ovesných vloček

1 hrnek hladké mouky

1/2 hrnku cukru

1/2 hrnku strouhaných vlašských nebo lískových ořechů

130 g másla

3 lžíce javorového sirupu nebo medu

2 lžíce vody

1/2 lžičky jedlé sody nebo prášku do pečiva

špetka skořice

volitelné: 4 lžíce slunečnicových, lněných (drcených), sezamových nebo sekaných dýňových semínek, máku, brusinek, ...

Postup

Ve velké míse smíchejte vločky, prosátou mouku, cukr, skořici a ořechy. V malém hrnci rozehejte máslo spolu se sirupem. V horké vodě rozmíchejte sodu nebo prášek do pečiva a přidejte ji k rozehrátému máslu. Máslovou směs nalijte k suché vločkové směsi, dobře promíchejte. Rozehejte troubu na 150°C. Lžičkou tvarujte malé hromádky na vymazaný nebo pečícím papírem vyložený plech (v původním návodu psali, že se mají nechávat větší rozestupy, protože se hrudky roztečou, ale mě se vždycky povedly prostě jako hrudky). Pečte 15 - 20 minut do zlatohněda. Ještě horké je uvolněte nožem od plechu a nechte vychladnou na mřížce. Skladujte ve vzduchotěsné nádobě.

Žabka

DIY

Do It Yourself

Bavlnková nástěnka

Pokud si chceš vystavit věci, které si nechceš zničit dírou po špendlíku, je tahle nástěnka dobrou volbou. A co víc, její výroba není vůbec těžká ;) .

Podle obrázku to sice vypadá na čistě holčičí záležitost, ale vzhledem k tomu, že vyrábíte sami, můžete zvolit jakýkoli tvar budete potřebovat. Abychom to genderově usměrnili, tak hoši můžou zvolit třeba....autíčko!

Takže jak na to? Pokud máte doma polystyren, je to úplně nejjednodušší. Vezmete tak velký kus, jak budete potřebovat, a přebalíte ho nějakým papírem, krepákem či látkou a nebo ho necháte jen tak. V tomto případě se řídíte samozřejmě tím, jaké budete chtít mít pozadí.

Následně do polystyrenu vpícháte nějaké silnější špendlíky a to do tvaru, ve kterém budete nástěnku chtít mít (tady je na řadě srdíčko, autíčko či jiný geometrický tvar).

Posledním krokem je mezi špendlíky do kříže porůznu natahovat bavlnku/y příhodných barev a tvořit tak síť. Čím hustší síť bude, tím spíše umístíte potom vystavenou věc přesně tam, kam je třeba.

A teď když se na svůj výtvar podíváte, zjistíte, že už před vámi leží hotová nástěnka.

(Tip: Pokud chcete mít celou nástěnku bytelnější, použijte kus dřeva, hřebíky a kladivo.)

Tenisákovník

Válí se ti doma staré tenisáky? Zde je jednoduchý návod, jak ho prakticky využít a ještě být originální!

A cože tenisákovník vlastně je? Zkrátka držák na v podstatě cokoli (samozřejmě přiměřené váhy). Pokud máte tenisáků víc, tak z nich můžete udělat malý setík a nebo se rozhodnout, že ostatní použijete na něco jiného...

Jako návod není třeba mnoho slov. Zkrátka vprostřed tenisák rozříznete podlouhlým řezem; takovým, který má symbolizovat pusku. Pokud to chcete mít ještě vymakanější, tak nad "pusu" přilepíte oči. Ty si buď vyrobíte z čehokoli, co máte doma a nebo v každém papírnictví lze sehnat množství nalepovacích očíček a pozor, ty se dokonce i hejbou!

No a pak už stačí tenisák jen připevnit na stěnu, skříňku, kachličku; zkrátka na cokoli, co vám padne pod ruku a bude příhodné.

Tradá, máte tenisákovník!!

Recenze

Ceny akademie

Únor je měsícem předávání filmových cen. V Americe rozdali zlaté Oscary, u nás skleněné lvy.

Lvem číslo jedna se stal film *Cesta ven*, ten ovládl většinu kategorií. Pokud chcete zjistit, proč právě tento snímek, rozhodně se na něj podívejte.

Ovšem jsou i kategorie, které *Cesta ven* neovládla. Například film z dílny Svěráků, *Tři bratři*, získal lva za nejlepší kostýmy.

U tohoto pohádkového počínu bych se na chvíli zastavila. Proti kostýmům se nedá říct ani popel. To s názorem České filmové akademie bezesbýtku souhlasím. S čím ale nesouhlasím, je všeobecně panující nadšení z této tragédie umocněné na třetí! Kde začít... Už jen úvodní slovo vypravěče a siluety hlásících s dětmi ve mně budí drobné pohoršení. Nicméně nápad beru. Samotné postavy třech bratrů jsou až na nejmladšího v pořádku. Pokud se šestnáctiletý chlapec stane myslivcem, nemám proti tomu nejmenších námitek, ale aby si namlouval a u rodičů zamlouval malou Karkulku, proti tomu námitek mám. Jednotlivé příběhy jsou v podstatě

v pořádku, jejich spojení těmito třemi sourozenci je až na zmiňovaného Matěje taky v pořádku, nad čím se ale musím pohoršit, jsou texty písní.

Tyto tři pohádky plus ještě jedna o Budulínkovi byly totiž původně operetky od tvůrčí dvojice Svěrák – Uhlíř. Ale vskutku rýmy „já jsem si vás taky všimla, když jste vedl toho šimla“, k tomu lze jen dodat Cimrmanovské „dya dya dá“! A myslivcova část árie „v pušce mám kulku, hledám Karkulku“ je při nejmenším diskutabilní. Jinak nápěvy jsou dostatečně zapamatovatelné, až vlezlé, a vcelku vydařené. Toliko k písním.

Co je na filmu fantastické, jsou triky. Zámek Hluboká umístěný na hoře Říp patří k těm méně náročným. Tentýž zámek obrůstající růžovým křovím, za to si zasluhují všichni zúčastnění respekt. 5 kilometrů drátů! Ale vlk, ten je zcela bezkonkurenční! Hlavu s pohyblivým jazykem a čumákem a otvíratelnou čelistí vyráběli slovenští modeláři, tělo vzešlo zpod rukou českého týmu. Vše na vlkovi, včetně kaskadéra zašitého v kostýmu a chodícího po čtyřech, je skutečné, pouze oči dodělávali digitálně.

Abych to shrnula! Po prvotním šoku a několikerém opakovaném zhlédnutí ve společnosti malých dětí, *Tři bratry* uznávám a jako pohádku ji řadím mezi ty lepší, co v posledních letech vznikly.

A nyní nahlédneme za oceán. Oskarovými leadery byly a i po vyhlášení jsou shodně se čtyřmi soškami filmy *Birdman* (nejlepší film, režie, původní scénář a kamera) a *Grandhotel Budapešť* (make-up, kostýmy, výprava, hudba). V těsném závěsu za nimi skončil *Whiplash* se třemi cenami (stříh, mix zvuku a nejlepší vedlejší herec). Žádný z ostatních snímků si už více jak jednu sošku neodnesl.

Oscarovým večer provázel Neil Patrick Harris! Jak někteří vědí, jako moderátor je neodmyslitelně spjat s divadelními cenami Tony. Jeho 'opening numbers' jsou legendární. Jak si poradil se zlatými muži stříbrného plátna, můžete posoudit sami: <https://www.youtube.com/watch?v=Xk65IW29AIs>.

Froggy

Soutěže

Vylušti obě sudoku jako první, pošli je na náš redakční e-mail KOMpost.casopis@gmail.com a vyhraješ obří muffin!

	7				6			
9							4	1
		8			9		5	
	9				7			2
		3				8		
4			8				1	
	8		3			9		
1	6							7
			5				8	

		6	7				1	
	2	9	3					
1				4				
	1			2			3	4
		8	4		7	9		
4	9			1			7	
				9				2
					5	1	9	
	7				8	5		

Vedoucí v plíně

A kdože se stal vyvoleným pro toto číslo? Tentokrát i s nápovědou...;)

Správné (a nebo vlastně jakékoli) odpovědi posílejte na známý email KOMpost.casopis@gmail.com. Pro ty z vás, kteří budou tipovat správně, budou nachystané sladké odměny. A ti, kteří správně tipovat nebudou, ti si budou moct správně odpovědi opět přečíst v dalším čísle....;)

Nápověda: Tyto děti spolu tráví spoustu času i mimo skautské radovánky...;)

a

b

c

A správné odpovědi z minulého čísla:

a - Bulďa

b - Pája

c - Kytka

Koutek poezie

Houpací poník

Autor: Filda

Houpacímu poníkovi
spadly šišky do podkovy.
Běžel s nimi dál a dál,
až se s nimi ucválal.
Doběh' s nimi do stáje,
tam si řekl „a do háje!“,
nemám peníze na další
a mám smůlu po kašli.

Jaráky 2015

Topenářské trubky

Autor: Keto

Jsou z kovu a jsou kulaté,
jsou to topenářské trubky.
Když se ale uvnitř tvoří hrudky,
ucpe se odpad a na nás to má velký dopad.
Topení vyhlásilo stávkou
a to chce trpělivosti velkou dávku.
Teď utápí se v bezmoci,
rychlovarná konvice může pomoci.
Bez tepla jsme všichni v čudu
a já si jdu ohřát vodu.

Jaráky 2015

V ý z n a m n á d a t a

březen

- 2.3. - **Keto** oslaví 13. narozeniny
- 3.3. - plnoletostí se bude moct honosit **Marty**
- 5.3. - **Pet'a** sfoukne na dortu 17 svíček
- 7.3. - v tento den se v roce 1850 narodil náš první prezident T. G. Masaryk
- 8.3. - ve světě se slaví mezinárodní den žen
- 11.3. - na tento den připadá evropský den mozku
- 21.3. - na tento den se pořádně vyspěte, protože je známý jako den zdravého spánku
- oficiálně začíná jaro!!
- 28.3. - dovršených třináct let oslaví **Fox**
- a ve stejný den oslaví stejné jubileum i **Topi**
- a ještě ke všemu je den učitelů

duben

- 2.4. - devatenácté narozeniny oslaví **Michal**
- a ve stejný den i stejný věk oslaví také **Bleška**
- 8.4. - **Kjuba** sfoukne 12 svíček
- 12.4. - v roce 1961 Jurij Gagarin jako první člověk vzlétl do vesmíru v kosmické lodi Vostok I.,
let trval 1 hodinu a 48 minut
- 14.4. - před třinácti lety se narodil **Ondra**
- 18.4. - **Bagr** oslaví druhé kulatiny v životě
- 22.4. - připomínáme si Den Země
- 23.4. - dvanáctiletým se dnes stane **Nik**
- 24.4. - mezinárodní den skautů a skautek, slaví se u příležitosti svátku sv. Jiří
- patrona skautů a skautek, který byl roku 303 popraven
- 26.4. - v roce 1986 nastala největší jaderná havárie v historii lidstva - v jaderné elektrárně
Černobyl se po dvou explozích uvolnil radioaktivní mrak, v důsledku havárie
zemřely desetitisíce lidí po celé Evropě
- 30.4. - **Bořek** oslaví 16. narozeniny

